

# Lo Somatení

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XII

Reus Diumenge 23 de Maig de 1897

Num. 3.274

## PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. . . . . Pias. 3'50  
n provincies trimestre. . . . . 9'50  
Extranger i Ultramar. . . . . 12'50  
Anúncis, a preus convencionals.

## Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

## PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en las principals llibrerías d'aquesta ciutat y de fora.  
En Barcelona, llogografia Mallofré, carrer Jaquira, 6.  
No s' retornan los originals encara que no s' publicuin.

# Centro vitícola del Vallés

## Arboricultors, Viticultors y Propietaris en general

Destrucció completa de tots los Insectes paràsits ó vegetals que perturban lo bon desenrotll de las **VINYAS y Arbres fruyters.**

## SULFURAL.--Patent Joan Jarrijou.

Destrucció radical del Oldium, Black-Rot, Antracnosis, Piral, Altisa en las vinyas y la **Oruga, Negrilla, Cuchs, Polls etc.** en los fruyters.

**EXIT SEGUR Y GARANTIT.**

Demáninse los Prospectes que s' envian gratis, á

## VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

DIRECCIÓ GENERAL

Ponent 61

SUB-DIRECCIÓ

Mar 46

**BARCELONA | VALENCIA**

CASA FUNDADA EN 1860

Representant en la provincia de Tarragona: **DON PERE FABREGAS.--Tarragona.**

**SE • RETRATA •**

TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y  
'LS LABORABLES A PE-  
TICIO.

NOVAS FOTOGRA-  
FIAS EN CO-  
LORS. **OPERA tots**  
**LOS DIUMENGES.**

**TORRES, FOTOGRAFO**

Passeig de Mata, 12,  
REUS  
dias de despaig tots los festius

## Subasta voluntaria

de la casa número 62, del carrer segon del Roser d' aquesta ciutat, per preu de 2750 pessetas, la que tindrà lloch á las deu del matí del dia 29 de Maig d' aquest any en la Notaría de D. Pere Rall, qui informará del plech de condicions y documentació

## SECCIÓ DOCTRINAL

### Fugim per la tangent!

Al redactor P. de R.  
de Lo Teatro Catalá.

Te rahó, y no hem pas d' esgatarli, l' apreciat company P. de R. de Lo Teatro Catalá de Barcelona, el batejar lo seu article de polémica ab lo sotscriu, «Fugir per la tangent».

No altra cosa 'm proposava en l' article anterior, «Lo dit à là llaga», ni altre 'm proposo ab aquest.

Una polémica, encara que amistosa, entre companys que estiman de bó debó á Catalunya, per qui es lo tros de terra de més valua de tot lo mon, com per un bon fill la seva mare es la dona més bona y virtuosa, ha de disgustar, per forsa, als respectius lectors dels periódichs en que redactin.

Es més, mirantho baix un altre punt de vista, aquell en que creu lo senyor P. de R. que jo havia d' encaminar la conversa, 'm trobo que, mentres éll no

corre perill d' entrabancarse en las ideas que brollin de son cervell, poguent aixís consignarlas primer en las cuartillas y després en son periódich, en raí tot son entrebanchs y dificultats; la meua pensa ovira que 'l circuit d' acció en que pot desenrotllar las ideas que concebe es tant reduint, que ni disressantias ab trajo de foraster, moltes d' ellas podrian passar la ràtlla del perímetre que las apersona.

Y no es pas lo consell de Redacció qui 'm tanca en lo circuit viciós descrit: es lo Govern, que creyent tal vegada per article de fé, tot lo que 'ls patrioters de Madrid nos han dit als regionalistas y en particular alló de *locos*, ha transmés ordres serias de que no se 'ns tregui 'ls ulls de demunt y á la primera *billla* que fem, que se 'ns engavihi.

Ja veu, donchs, l' articulista en quinas condicions hauria de seguir la polémica.

Creu que 'n podria sortir ayρός?

Li sembla que sense poguer fundar en rahons sólidas los arguments que alegar puguis, arribaríam á convencer al més insignificant enemich?

Pero tal vegada 'm sortiria vosté que era avans del primer sueltó quan jo havia de tenir en compte aquestas consideracions y no avuy; tal vegada (y consti que no més son suposicions) creuria que si las alego ara es no més que pera *fugir per la tangent* (més fora de lo que hi estich) y tal vegada fins sortiria cantant victoria, com surt en son darrer article *ensenyantme* (cap viu caixistas que després de la s vé una e y no una a) la manera que s' escriu *ensenyament* (ara senyors caixistas darrera de la s hi segueix una a, no hi posin una e com l' altra dia), després de reconéixer per altra part, *talent é intenció periodística*, bonas cualitats de que per cert no estich adornat y que 'm fan donar á vosté moltes mercés, per la sinceritat en que crech, me las atribueix.

¡Oh! y més mercés encara perquè en la ditxosa E aquella del *ensenyament*, en part ho atribueix á una errada, com era efectivament y que per desgracia anava ben acompanyada d' altres.

Torném á la qnestió.

Pero com no vull que d' aquella manera pensés, concentrant tot lo mes possible los conceptes, nego que entre 'ls fanátichs me coloqués, y entro de plé sí, dins las ideas que professa l' articulista al apreciar la conducta dels catalanistas, com no vaig regoneixer que la premsa seria de Catalunya no donés importancia á las arbitrarias suspensions de *La Renaizensa* y *Lo Regionalista* de la manera seca en que m' ho atribueix, puig bé prou sab l' apreciat company, que á Catalunya aixó de la premsa es un monopoli explotat únicament

per los cácihs dels partits que es eran las actas de representants dels pobles.

Creu que dech desfer la certesa de que sian comedia las Assambleas anyals? donchs bé, per aixó no cal ingeni.

Lo regionalisme tots sabem que apesar de naixer en l' individu es menester que se 'l fassi despertar: los travalls que á aqueix fi condueixen no son pas las Assambleas, sino la propaganda y com aquellas, per ara, la principal causa, es la de regularisar y afirmar tant sanas doctrinas en un programa, no cal, hi sobra tot l' aparato.

Vol que rebati la afirmació de que alguns colocan á Catalunya, fora d' Espanya.

Primerament hem de saber si considera Espanya com á Estat ó com á nació, donchs sent Catalunya també, y si no ho es ho ha sigut, una nació, necessariament pera distingir de dos cosas iguals una sola, se necessita la separació.

Tampoch hem de negar que 'ls coros de Clavé han lograt simpatias pera 'ls catalanistas; pero, ahont? en las regions germanas, allí ahont també s' hi acariçian las regeneradoras ideas de pátrias oprimidas, porque convé distingir que catalá y catalanista no enclou un mateix significat.

Lo *Teatro Catalá* no l' ha mort cap autor á nostre entendre porque pera sostenirse n' hi havia prou ab las obras que ja tenia de repertori. Creure lo contrari es sentar passa d' ignocent y mon contrincant no ho es gens.

Y acaba 'l ramellet d' arguments que aném contestant, y á son judici era oportú lo controvertir, en dos que son massa sapiguets y que jo accepto en la petita esmena, en un d' ells, de que no cal que sia al costat de la castellana, la instrucció oficial de la llengua catalana, pera que 'ls catalans l' aprenguin y al aprendrera, naixi d' aquella instrucció un numerós estol de catalanistas. No faltaria mes que 'ls catalans al conèixer la seva historia veritable (?) no estimessin mes á la seva pátria: allavors si que de catalanistas fanátichs ó no fanátichs ni en llum de ganxo se 'n trobarian.

Posemhi també nosaltres punt final, aclarint, que un sueltó ó un article que 's comenta, no sempre 's fa per lo que diu, sino per lo que 's llegeix *entre líneas*, apesar de que las intencions la ley no las condempnia.

Los que podem donar una quartilla á las caixas, som mes exigents.

FRANCESC COLOM ESCODA.

## RETAILL

Tots aquells que ab sentiment regionalista hem anat seguint desde Catalunya la campanya de Cuba, no hem duptat ni un sol moment de que, de deixarse treballar ab llibertat al general Martínez Campos, fols y mols mossos que s' hauria acabat aquella tràmenda guerra colonial, estalviarse moltíssim diners y sobretot, aixó es lo principal, rius de sanch de la Peninsula y de la gran Antilla. Que 'l general Martínez Campos hi va veure clar molt avants que 'l govern, puig los fets á l' altre banda del mar y 'l mateix govern han vingut á dirho, ho sap tothom á Espanya; com saben tots los regionalistas de Catalunya que *La Renaizensa*, desde 'l comensament de la guerra de Cuba, quan no hi havia diari que no recriminés al senyor Martínez Campos per la seva política, ella sola estava resoltament al seu costat ab tot y haver sigut motejada de filibustera; presisament porque, sentint *La Renaizensa* un amor intens y fonament arrelat á la regió nativa, comprenia més que 'ls politichs descantats que més que ab las armas de la guerra s' apagan las aspiracions extremes d' un poble adolorit obrint los brassos al efecte veritable y deixant que cada regió, sense rompre 'ls llastos del Estat, prenga lo propi color y visca á la seva manera natural y governi sa vida interior per medi dels seus homes.

Nos ha acudit aquest recort avuy per trobarse 'l general Martínez Campos á Catalunya y 'l consignem

y prou; perque no es lo nostre desitj fer mérits devant del nostre hoste barceloní, que de segur per desconèixer no sent cap simpatia per lo regionalisme de Catalunya.

Més si no s' mou en aquets moments lo peccat del orgull per haver coincidit ab las ideas del general Martinez Campos ó per que ell hagi coincidit ab las nostres, sobretot quan s' ha tingut de doblegar devant d' ellas lo superbiós senyor Cánovas, hem de confessar que sentim lo peccat de la enveja envers totes aquellas personas de Catalunya que per las sevas amistats particulars se trobarán en lo cas de poder parlar familiarment ab lo senyor Martinez Campos de las cosas d' aquesta terra.

Si estessem nosaltres en lo lloch d' aquets catalans creyém, donat lo sentit práctic d' el senyor Martinez Campos, que no s' costeria gayre de convèncer de la nostra honradesa al defensar las ideas catalaníssimas; de que aném no á destruir l' Estat, sino á afermar y enrobustir las antigas nacionalitats que 'l forman y, sobre tot, lo convenceríam de que 'l regionalisme catalá no es lo que vo'en fer veure mols dels politichs de Madrid per seguir esplotant la vida de Catalunya. Y'l senyor Martinez Campos que coneix la historia de tot Espanya s' persuadiria de que, abtot y ser regionalista Catalunya, dintre de la corona aragonesa no va pretendre may separarse de dita corona...

Més se li parlará al senyor Martinez Campos d' aquestas cosas? Se li dirá que ha crescut últimament d' una manera prodigiosa 'l catalanisme en lo nostre Principat? Se li dirá lo que ha passat á Girona, lo que ha passat darrerament al Ateneo? Se li dirá que més o menos concreta, més ó menos desenrollada y fixa la idea del regionalisme s' ha ficat per tots lo recons de Catalunya? Se li dirá que no hi ha corporació, que no hi ha societat, que no hi ha diari, tant á Barcelona com á fora, ahont no hi hagi qui sia regionalista?

Fins alguns que li parlarán ho serán també. Pero, gosarán aquets manifestarse tal com son devant del general Martinez Campos?

## La guerra greco-turca

### LA INTERVENCIO DE RUSSIA

Lord Salisbury ha declarat en un discurs que «es inadmissible que un territori cristiá li sigui arrebatat á un Estat cristiá pera esser sotmés al govern del sultá.»

Es la demostració oficial de que Europa te 'l ferm propòsit de no deixar als turchs apoderarse de la Tessalia; ¿será completa la voluntat d' Europa?

Desde 'l principi de la crisis oriental, ¡quantas vegadas ja hem vist resultats contraris á las voluntats!

No obstant, aquesta manifestació de lord Salisbury no careix de cert significat si s' te en compte que 'l noble lord no professá més que mitjá apreci pera ab los grechs desde que aquets s' han tornat desgraciats.

Se tenen alguns motius pera suposar que avans de la guerra, lo govern d' Atenas sostenia excelents relaciones ab lo gabinet de Londres, que aquest 'l apoyava fomentava en sa valerosa iniciativa á favor dels cristians cretencs contra 'l sultá, degollador dels cristians d' Armenia.

Se deya que si finalment s' havia deixat Grecia portar á la guerra, es perque Inglaterra li havia promés no deixarla aislada y sens aussili, devant el Goliath otomá.

Gran fou donchs la sorpresa, quan després del fracás decisiu del exercit del Dradiscos á Larissa, se senti á lord Salisbury tirar la primera pedra als vensuts ab un desvergonyiment sens igual.

Los grechs, segons lo lord, eran uns verdaders heroes, dignes de portar camisa de forsa; s' havian tirat voluntariament al abisme ¡tant pitjor pera ells! Aquest sermó de mestre d' escola el deixeble que s' ofega semblá de molt mal gust, y tota la premsa estigué conforme en reconeixer que lord Salisbury, mudava de criteri. Després d' haver ultratjat al sultá, li feya mil monadas.

Inglaterra ha adulat sempre als vencedors, ¡siguin quins hagin sigut aquets!

Avuy continúa lord Salisbury essent severíssim pera ab los pobres grechs. Declara sens parar que han de pagar durament sa falta. No obstant, aprop del punt essencial, lo relatiu á Tessalia, aboga per ells; se resisteix á la idea d' un desmembrament de la patria helénica per los turchs. ¿Es sentiment de lo just? ¿Es generositat pera ab lo débil? ¿Es lo respecte del dret de las nacionalitats? ¡Cá!

Jonh Buil no coneix semblants delicadesas.

¿Quina autoritat, quina forsa ha fet girar, donchs, novament la veleta británica?

Totas las informacions confirman que l' armistici se deu á la enérgica intervenció del csar prop del sultá.

Desde 'l moment en que ampara als grechs un aussiliar poderós, lo quete del govern británich considera que aquets no son ja tan despreciables, que recobran algun valor y no 'ls condemna despiadadament á mort.

Sols una potencia podia ferli soltar presa á Turquia; era Russia, que posseheix sobre 'l sultá, desde la guerra de 1877, una hipoteca de varis centenars de milions. La indemnitat de guerra, estipulada per lo tractat de San Stefano y no abrogat per lo tractat de Berlín, puja á 800 milions. No ha sigut pagada, com es de suposar, en los passos exigibles. La Sublime Puerta ha satisfet de quan en quan alguns milions, que Russia li ha fet pagar pera evitar la prescripció. La major part de la suma es deguda encara; pot lo csar exigirla d' un dia á altre. Se mostra 'l sultá massa atrabiliari pera ab los grechs y li dirán los russos: «Aquestos 230 milions que exigiu del govern d' Atenas nos los entregareu immediatament sens retenirse un duro, y si exigiu la Tessalia, os invitarem á entregarnos, sens demora, en lliuras turcas, lo saldo del crédito que alcansém del imperi otomá.»

Júitjis del efecte y de la eficacia d' aquesta amensassa de caracter financier; amensassa, arruina la combinació del sindicat turch alemany, que prengué la guerra com á destach, esperent treure de la mateixa una magnífica jugada de Bolsa.

Tocar á la caixa; heus aquí 'l únich medi de ferlos soltar presa als turchs.

Per ara, tot indica que Russia acaba d' emplear aquest medi.

ANTOINE.

## CRÓNICA REGIONAL

### OBSERVACIONES METEOROLÓGICAS del dia 22 de Maig de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' observació	BARÓMETRE aneróide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER. particular	TEMPERATURAS			VENTOS		NUVOLS	
							Maxima	Minim.	Term. tipo	direccio	classe	can	
9 m.	744	87	0'0	3'9	Nuvol		Sol.	34	18	0.		0'6	
3 t.	748	87					Sombra	23	19	0.		1'7	

A Madrid hi regna una admótera ben caldejada.

Se ven que aquest any no tot han de ser paraulas en lo Congrés y Senat y s' han de repartir bofetadas.

Lo debut no pot tenir més atractiu.

Un Ministre contra un senyor Senador.

¿Qui 'ls seguirá?

Nos sembla que no triguerm gayres dias en sapiguerho: lo mal de la valentia es bastant encomanadís.

Notable baix tots conceptes resulta 'l número extraordinari que ahir doná á la estampa la redacció de

*Lo Teatro Regional* en just sentiment de simpatia per son redactor-fundador En Joseph Ximeno Planas, con-

dempnat per lo Tribunal Suprem en lo judici de quere-

lla que contra ell instá 'l autor dramátich D. Anton Ferrer y Codina, qui considerá injuriosas algunas pa-

raulas fortis empleadas pel Sr. Ximeno en la crítica de la célebre y també desgraciada producció «La Su-

ripanta».

Coloboran en lo número extraordinari de *Lo Teatro Regional* mols dels escriptors de la nostra terra y s' hi publica á la primera plana 'l retrato de nostre sim-

pátich company y en las del centre los de sos dos defen-

sors 'l aplaudit autor dramátich D. Conrat Roure y 'l del malaguanyat en Joseph Feliu y Codina.

Lo preu de dit número ha aumentat no mes que 5 céntims y la cantitat que redituhi sa venda, s' entregará á la familia del Sr. Ximeno.

Enviém nostra enhorabona á la redacció de la popular revista teatral, que tant bé ha sapigut honrar lo nom de la persona á qui un autor no molt escrupulós portá als banchs dels criminals y li doném també per la idea benéfica que en ell persegueix.

Lo recaudat en lo dia d' ahir en la Administració de Consums per diferentas especies, puja la cantitat de pessetas 904'14.

Aquesta tarde hi haurá tiro de colom en las espas-

yasas platjas de Salou.

La Junta de la «Juventud Republicana» del Centro Autonomista ha tingut la fina atenció d' invitarnos á la vetllada política literaria que aquesta nit, á las nou, tindrà lloch en lo saló d' actes de dita societat.

En lo teatret de la societat «Juventud Reusense» aquesta nit la companyia d' aficionats que hi actua posará en escena lo drama «El Arcediano de San Gil» y 'l joguet comich «Campi qui pugui», per lo mateix ordre.

Després de la funció s' organitzarà un ball en obsequi al bell sexe ameniset per la banda de música que porta 'l mateix títol de la societat.

La redacció de nostre bon y ferm company *La Veu de Catalunya* ha tingut la deferencia d' enviarnos, degudament encuadernada l' obra «Memorias del Comte d' Urgell» que acaba de donar per folletí, arreglada á la ortografia actual per un dels seus companys de redacció.

Agrahim molt 'l envió.

Avuy á las 12 del mitjdia y á dos cuarts de deu de la nit tindrán lloch en lo Gran Café de París dos concerts baix un bon escullit programa.

Llegim en *La Correspondencia de España*:

«Policia Judicial.—Un servey de molta importancia s' acaba de dur á cap per aquest cos havent agafat al súbdit italiá anomenat Peitro Baldetti di Santi, anarquista dels més perillosos, refugiat al amparo d' una comunitat religiosa pera evadirse de la persecució del govern d' Italia, quina reclamació s' feu aquell ministeri d' Estat.

Al efecte; secundant las instruccions reservadas del senyor president d' aquesta Audiencia, lo coronel quefe del mateix senyor Puente disposá, entre altres serveys, que l' agent don Argimire Blay anés á Barcelona pera buscar son parader, logrant després d' alguns dias á aquella ciutat y á Sant Boy obtindre la seguretat de que l' anarquista reclamat estava amagat, ab lo pretext de fer lo noviciat en un establiment d' aliens.

La detenció ha tingut lloch pels agents senyors Blay, Fernandez Cabo y segon quefe don Laureá Diaz».

Avuy de 9 á 11 de la nit tindrà lloch en lo Gran Café d' Espanya un concert ameniset per lo quinteto d' aquesta ciutat baix lo següent programa:

- «Las Mugeress», (Polka), Gimenez.
- «Pame de Pique», (Ouverture), Sappé.
- «Les Veilleurs de mist», Welly».
- «Carmen», Bizet.
- «Lune de miel» (walses), Valdeuffel.

A Tarragona s' ha descubert últimament una aravoltiva romana, en los desmonts que s' estan fent entre 'ls carrers de Fortuny y Reding. Dita ara, de marbre blanch, mideix 0,10 m. de llargh; 0,10 d' ample, y 0,09 de gruix. Porta la següent inscripció, ab hermosas lletres del sigle II, altas 0,25 m.

### PHILETVS MVMMIOR

#### EX VOTO

*Philetus Mummior (um)*, ex voto: aixó es, presentalla de Fileto sirvent (?) dels Mummios.

En lo lloch ahont s' ha trobat aqueix epigrafe s' hi descubriren fa alguns anys fragments d' estátuas y lápidas pertanyents, se creu, als temples de Venus y Minerva, esclavats en lo recinte de las *Thermas* y del *Gimnasi* romans. Demostran aquest suposició la troballa de restos de murs dividits en compartiments cuadrangulars recuberts de ciment y primas llosas de marbre del país, lo qual se creu formaren part de las *Thermas*.

Malaguanyadament tot s' ha destruhit al ferse 'l desmont, haventse recullit pel diligent quefe del Museu Arqueològich senyor del Arco alguns fragments del formigó duríssim que formava 'l paviment, algunas llosas de marbre y restos d' un mosaic format ab *teselas* blancas y blavas. Queda encare per desmontar un terreno ahont s' hi guarda un mosaic de regular extensió. Suposém que s' farà lo possible pera salvarlo y traslladarlo al Museu Arqueològich, encare que pocas esperansas podém tenir en vista de la indiferencia que en las esteras oficials regna pera tot lo que no sia acontentar á cacichs y fomentar las misérias de la política menuda.



# GUIA DEL PASSATJER

## SERVEY DE TRENS

### SORTIDAS

De Reus á Barcelona

5:04 m. correo (Per Villanova y Vilafranca) 4.ª, 2.ª y tercera.  
8:56 m. exprés, primera y segona dimars, dijous y dissabtes, (per Vilanova).  
12:41 t. mercaderias, segona y tercera.  
1:57 t. correo (per Vilanova).

De Barcelona á Reus

5:25 m. (per Vilafranca).  
9:46 m. (per Vilanova).  
15:8 t. per id.  
7:33 t. exprés (dimars, dijous y dissabtes).

De Reus á Mora

9:33 m.—1:04 t.—3:10 t.—7:19 y 9:57 nit.

De Mora á Reus

4:24 m.—8:00 m.—12:08 t.—6:04 t.—7:36 n.

De Reus á Tarragona

8:30 m.—9:47 m.—2 t.—7:04 t.

De Tarragona á Reus

7:30 m.—12:25 t.—4:30 t.—8:20 n.

De Reus á Lleyda

8:10 m.—5:23 t.

De Lleyda á Reus

5:50 m.—3:50 t.

De Reus á Vimbodí

1:28 t. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Vimbodí á Reus

9:53 m. cotxes de 2.ª y 3.ª

De Tarragona á Valencia

9:30 m. y 11:30 n.

De Valencia á Taragona

11 m. y 6:30 t.

## ADMINISTRACIÓ DE CORREUS-REUS

Horas d' arribada y sortidas de correos

### ARRIBADAS

De Tarragona, 8:30 m.  
De Barcelona (per Tarragona) 8:30 m.  
De id. directo 10:30 t.  
De id. id. 1:30 t.

De id. ab la correspondencia extranjera

(per Picamoixons y descendent de Lleyda) 7:30 t.  
De Madrid y Zaragoza 2:30 n.  
De Lleyda y Huesca 7:30 n.

NOTA: Los correos para Filipinas sortiran de Barcelona lo 7 y 21 de Novembre y 15 y 19 de Desembre del corrent any. Los de Cuba surten d' aquesta Administració lo 7, 17 y 27 de cada mes, correo ordinari.

Altra.—Deu tenirse present que tots los vapors que conduheixen tropas de refors á Cuba, portant també correo.

### SORTIDAS

Pera Barcelona á las 5:00 m.  
Pera id. á las 2:00 t.  
Pera Tarragona, Valencia y Murcia per S. Vicens 5 m.  
Pera id. id. id. (per idem) á las 2:00 t.  
Pera Tarragona, directe á las 7:00 n.  
Pera Lleyda, Huesca, Manresa, Sabadell, Tarrassa y sas líneas á las 8:00 m.  
Pera Madrid, Saragossa, Teruel, provincias vascongadas, Castilla, Galicia, Andalucía y Extremadura á las 1:00 t.

Los pobles servits per peatons á las 9:00 m.  
NOTA: A la correspondencia dirigida á Teruel, Andalucía y Extremadura, que s' deposita en los bussos després de la sortida del correo de Madrid, se li donaa sortida á las 7 de la nit per Tarragona.

## Ferrocarril económic de Reus a Salou

Servey de trens que regirá desde 1 dia 1 de Octu. bre de 1896.

Sortidas de Reus: 4:10, 9:06 matí; 2:32 y 5:43 tarde.  
Sortidas de Salou: 4:56, 10:46 matí; 5:10 tarde y 7 nit.

Las horas se regeixen per lo meridià de Madrid.

# L' UNION

## COMPANIA FRANCESA DE SEGUROS CONTRA INCENDIS

### FUNDADA EN 1828

Aquesta Companyia, la primera de las Campanyias francesas de seguros contra incendis per la importancia de sa cartera, assegura, además del perill d' incendi, los danys que poden ocasionar la cayguda del llamp, la explosió del gas d' alumbrat, del vapor, de la dinamita y altres explosius.

Capital social: 10.000.000 Frs.  
Reservas: 19.635.000 »  
Primas á rebre: 75.183.878 »

Total: 94.818.878 »

Capitals assegurats: 15.559.869.308 Frs.  
Sinistres pagats: 202.000.000 »

Sucursal Espanyola: Barcelona, Passeig Colón y carrer Merced, 20, 22 y 24.—Director D. E. Gés.  
Subdirectors en Reus: Srs. Bages Margenat Germans, carrer de la Mar, 38.

## PURIFIQUE Vd

### EL-AIRE PAPEL DE ARMENIA quemando

El mejor de los DESINFECTANTES



En interes de los enfermos y personas que les cuidan, los médicos recomiendan purificar el aire quemando PAPEL DE ARMENIA  
Venta: Farmacias, Droguerías y Perfumerías  
POR MAYOR: CERRAN Y C. — BARCELONA

# SOFRE GRÍS DE BIABAUX

## MINERAL FRANCÉS

### Premiat en las Exposicions Universals é Internacionals

#### AVIGNON, 1890.—LYON, 1894.—BORDEAUX 1895

Destrució radical de las malalties de la Vinya, Oidium, Mildiu, Black-Rot, Rot, Blanc, Anthracosis, etc., y contra las Formigas, Pugó, Orugas y altres insectes.

Lo comprador deu, donchs, exigir, á fi de no ser enganyat, la marca EL VOLCAN, de la Companyia Biabaux, estampada en tots los sachos

Representants: Senyor Joan Vilella y Companyia y Joseph Gambus y Anguera, Vila (Bou) 12.—REUS.